

МІНІСТЕРСТВО МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
Мінмолодьспорт

вул. Еспланадна, 42, м. Київ, 01601, тел.: (044) 289-03-66, 289-12-64, факс: 289-12-94
e-mail:correspond@msms.gov.ua, Код ЄДРПОУ 38649881

№ _____
на № _____ від _____

Обласні, Київська міська
державні адміністрації

Про погодження Концепції Державної
цільової соціальної програми
національно-патріотичного виховання на
2016 – 2020 роки

На виконання п. 1 доручення Прем'єр-міністра України від 29.10.2015 № 42198/1/1-15 до п. 1 ст. 2 Указу Президента України від 13.10.2015 № 580 "Про Стратегію національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016 – 2020 роки" Міністерство молоді та спорту у співпраці з представниками інститутів громадянського суспільства розробило проект Концепції Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на 2016 – 2020 роки.

У зв'язку зі зміною складу Кабінету Міністрів України, а також обмеженим строком підготовки зазначеного проекту нормативно-правового акта просимо розглянути та погодити його у триденний строк.

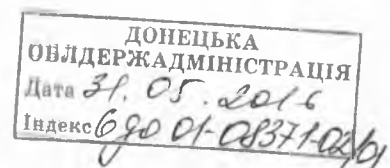
- Додатки: 1. Проект розпорядження Кабінету Міністрів України на 11 арк.
в 1 прим.
2. Пояснювальна записка на 4 арк. в 1 прим.

Заступник Міністра –
керівник апарату

[Handwritten signature]
М. В. Даневич

Карчевич М. В. 246 62 35

М2 Міністерство молоді та спорту України
№4807/16 від 26.05.2016

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 201_ р. №

Київ

**Про схвалення Концепції
Державної цільової соціальної програми
національно-патріотичного виховання
на 2016 – 2020 роки**

1. Схвалити Концепцію Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на 2016 – 2020 роки, що додається.

Визначити Міністерство молоді та спорту державним замовником Програми.

2. Міністерству молоді та спорту разом із заінтересованими центральними органами виконавчої влади розробити та подати Кабінетові Міністрів України до 01 вересня 2016 року проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на 2016 – 2020 роки».

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

В. Гройсман

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від _____ № _____

КОНЦЕПЦІЯ
Державної цільової соціальної програми
національно-патріотичного виховання
на 2016 – 2020 роки

Визначення проблеми, на розв'язання якої спрямована Програма

Державна цільова соціальна програма національно-патріотичного виховання на 2016 – 2020 роки (далі – Програма) базується на основі принципів національної самобутності українського народу, його консолідації навколо спільного майбутнього, захисту незалежності, територіальної цілісності України та формування спільних ціннісних орієнтацій через дієву участь у процесі розбудови Української держави.

Програма ґрунтується на нормах та положеннях Конституції України, законів України, зокрема законів України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті», «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», Постанови Верховної Ради України «Про вшанування героїв АТО та вдосконалення національно-патріотичного виховання дітей та молоді», аналізі стану і проблем процесу національно-патріотичного виховання, результатах попередніх якісних напрацювань органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадських інституцій в цьому напрямі, широкого обговорення з інститутами громадянського суспільства національно-патріотичного спрямування, а також враховує вимоги і перспективи, задекларовані в Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5, Указі Президента України від 12 червня 2015 року № 334 «Про заходи щодо поліпшення національно-патріотичного виховання дітей та молоді».

Проблеми, які потребують розв'язання:

відсутність ефективного механізму формування й реалізації державної політики в сфері національно-патріотичного виховання, практичних комунікацій у цьому напрямі з громадянським суспільством;

відсутність загальнодержавного підходу до формування української ідентичності, громадянськості та національно-патріотичної свідомості громадян України, особливо дітей та молоді;

наявність істотних відмінностей у системах цінностей, світоглядних орієнтаціях груп суспільства, населення певних територій країни, окремих громадян, внаслідок чого продукуються протилежні погляди на минуле і майбутнє нації, шляхи її подальшого поступу, утворюється підґрунтя для не виправданої фрагментації, просування несумісних із незалежністю держави місцевих ідентичностей, міжрегіональних, міжетнічних, мовних конфліктів, що жодним чином не сприяє національній консолідації, суперечить принципам державності та соборності України та позначається на здобутках державотворення;

наявність імперсько-тоталітарних рудиментів у суспільній свідомості, розбіжності уявлень про історичне минуле, викликаних століттями бездержавності, тоталітарною добою, Голодомором 1932 – 1933 років і масовими голодами 1921 – 1923 та 1946 – 1947 років та політичними репресіями української духовно-культурної спадщини та історичної пам'яті;

наявність потреби у відновленні цілісності й повноти національного мовно-культурного простору, стійкості його ціннісної основи до зовнішнього втручання;

відсутність єдиної державної інформаційно-просвітницької політики щодо питань організації та висвітлення заходів із національно-патріотичного виховання;

перетворення інформаційного простору на інструмент маніпуляції суспільною свідомістю, продукування ціннісної дезорієнтації;

недостатня законодавча та нормативно-правова урегульованість сфери національно-патріотичного виховання;

недостатній рівень обміну досвідом, успішними практиками в сфері формування громадянськості з країнами євроатлантичного простору;

відсутність єдиного методичного і термінологічного підходу до процесу національно-патріотичного виховання;

відсутність єдиних стандартів щодо процесів, суб'єктів, їх компетенції та повноважень, якості їх діяльності у сфері національно-патріотичного виховання;

відсутність кваліфікованого кадрового потенціалу в органах державної влади та органах місцевого самоврядування для організації та здійснення заходів із національно-патріотичного виховання, нерозвиненість низової ланки в системі координації виховних процесів у цьому напрямі;

низький рівень матеріально-технічного забезпечення та розвитку інфраструктури сфери національно-патріотичного виховання.

Отже, наявність зазначених проблем зумовлює необхідність упровадження та реалізації єдиної загальнодержавної політики в сфері національно-патріотичного виховання. Системні та узгоджені дії органів державної влади, органів місцевого самоврядування і громадськості в цьому напрямі сприятимуть єдності та консолідації українського суспільства.

Аналіз причин виникнення проблеми та обґрунтування необхідності її розв'язання шляхом розроблення і виконання Програми

Об'єктивними причинами виникнення зазначених проблем є:

пряма загроза втрати державного суверенітету та незалежності й наявність груп здійснення ситуативного і постійного негативного зовнішнього інформаційно-психологічного впливу на громадян України, особливо в східних і південних регіонах, у тому числі спрямованого на підрив конституційного ладу, суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності державних кордонів;

неподолані негативні наслідки послідовної етномаргіналізації українців та імперсько-тоталітарного впливу на українське суспільство, які призвели до знецінення традиційних моральних норм і цінностей, внесення невизначеності в оцінку подій історичного минулого українського народу та мають деструктивний вплив на сучасний процес державотворення;

нерозвиненість інститутів громадянського суспільства національно-патріотичного спрямування, їх психологічна і структурна неготовність взаємодіяти з державними органами та послідовно і системно працювати в регіонах України, особливо східних та південних, для підвищення громадянської активності й формування української ідентичності;

Суб'єктивними причинами є:

незадовільний рівень виконання окремих нормативно-правових актів, покликаних сприяти національно-патріотичному вихованню, особливо статті 11 Конституції України в частині забезпечення державного сприяння консолідації та розвитку української нації, її історичної свідомості, традицій і культури;

відсутність протягом періоду існування незалежної України загальнодержавної політики, довгострокового, послідовного, конструктивного плану дій та комплексу взаємопов'язаних завдань і заходів із здійсненням постійного аналізу та моніторингу в процесі їх реалізації в сфері національно-патріотичного виховання і формування громадянськості;

відсутність ефективних державних механізмів підтримки національно-патріотичних громадських ініціатив та громадських активістів, які намагаються системно розвивати патріотично-громадянську діяльність у південних і східних регіонах України;

особисте несприйняття україноцентричних змін у гуманітарному просторі країни державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, вихованими в умовах адміністративно-командної корумпованої системи державного управління, і які ще досі перебувають у радянському світоглядно-ціннісному просторі, в окремих випадках відкрито підтримуючи антиукраїнську політику держави-агресора;

слабка міжсекторальна координація і взаємодія органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадського сектору щодо формування й утвердження світоглядно-ціннісних засад, на яких ґрунтується процес

національно-патріотичного виховання; низький рівень поінформованості суспільства щодо суті національно-патріотичного виховання;

відсутність конкурентних переваг із боку держави на ринку праці в змаганні за кращі кадри для впровадження державної політики в сфері національно-патріотичного виховання, та їх мотивації, зокрема для роботи на сході та півдні України.

Таким чином, унаслідок тривалого нехтування та неврегульованості питань щодо національно-патріотичного виховання в українському просторі сьогодні спостерігається низка негативних явищ, які створюють реальні й потенційні загрози національній безпеці в світоглядній, військовій, гуманітарній, соціальній, економічній, внутрішньополітичній та інших сферах. Наявні проблеми мають комплексний характер і не можуть бути розв'язані на рівні окремих державних органів або адміністративно-територіальних одиниць. Їх усунення потребує збалансованої політики та поєднання діяльності держави й громадянського суспільства. Подальше нехтування проблемами лише сприятиме засиллю антиукраїнської пропаганди, продукуванню світоглядно-ціннісної дезорієнтації, диспропорціям мовної ситуації, поширенню сепаратистських настроїв, місцевих ідентичностей, що в нинішніх умовах є суттєвим викликом та може призвести до непоправних наслідків.

Тому перед Україною зараз стоїть завдання швидкого і якісного відродження національно-патріотичного виховання, що є частиною національної безпеки і обороноздатності держави, інструментом утвердження громадянської єдності на основі національно-патріотичних та демократичних цінностей. Реалізація цих завдань можлива шляхом розроблення єдиної, цілісної та міжгалузевої Програми – Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на 2016 – 2020 роки.

Визначення мети Програми

Метою Програми є створення та розвиток загальнодержавної комплексної системи національно-патріотичного виховання на основі формування й утвердження принципів любові і гордості за власну державу, її історію, мову, культуру, науку, спорт, національних і загальнолюдських цінностей, усвідомлення громадянського обов'язку та зміцнення якостей патріота України як світоглядного чинника, спрямованого на розвиток успішної країни та забезпечення власного благополуччя в ній.

Визначення, порівняльний аналіз можливих варіантів розв'язання проблеми та обґрунтування оптимального варіанта

Існує два варіанти розв'язання проблеми.

Перший варіант (інерційний) зводиться до традиційного механізму організації роботи в сфері національно-патріотичного виховання структурними підрозділами органів виконавчої влади і органами місцевого самоврядування, при якому часто патріотизм тлумачиться у вузькому регіональному розумінні, і

тому подекуди суперечить державним інтересам та вимогам часу. А відсутність єдиної політики, узгодженого формату, центру координації та контролю призводить до незадовільних результатів та неефективного використання бюджетних коштів.

Цей варіант передбачає фінансування заходів у рамках реалізації певних державних програм за умов консервації традиційної хаотичної системи національно-патріотичного виховання молоді, спрямованої на збереження ситуації, яка включає епізодичні та розрізнені заходи з вирішення нагальних та тимчасових проблем організації національно-патріотичного виховання, що не дасть позитивного результату.

Другий варіант (актуалізований) передбачає комплексну державну політику, єдиний формат, тісну співпрацю з інститутами громадянського суспільства та системну координацію в сфері національно-патріотичного виховання.

Цей варіант передбачає використання програмно-цільового методу бюджетного фінансування зі створенням відповідних нормативно-правових, організаційно-методичних умов та урахуванням необхідності здійснення системного моніторингу діяльності центральних, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Актуалізований варіант реалізації Програми ґрунтується на основі принципів:

- національної самобутності українського народу;
- популяризації української мови;
- героїчної боротьби українського народу за територіальну цілісність та державний суверенітет України;
- досягнень українського народу, його інтелектуальних та духовних здобутків;
- відновлення традицій національно-визвольних змагань та підвищення престижу військової служби;
- шанобливого ставлення до жертв окупаційних режимів в Україні;
- української самоідентифікації та ціннісних орієнтацій дітей та молоді.

Визначення на основі оптимального варіанта шляхів і засобів розв'язання проблеми, строків виконання Програми

Пріоритетні напрями реалізації Концепції:

Розроблення та удосконалення нормативно-правової бази у сфері національно-патріотичного виховання:

- розроблення нових, внесення змін до чинних нормативно-правових актів із питань національно-патріотичного виховання;
- розробка нормативно-правового механізму взаємодії всіх суб'єктів національно-патріотичного виховання;
- визначення місця, ролі, соціально-правового статусу, завдань та функцій кожного органу і організації як складових елементів єдиної системи

національно-патріотичного виховання з урахуванням їх специфіки;

– визначення єдиного державного координаційного центру для забезпечення ефективного здійснення та реалізації процесів, заходів у національно-патріотичному вихованні із залученням представників відповідних міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, засобів масової інформації;

– удосконалення механізму державного фінансування програм і заходів національно-патріотичного спрямування;

– пошук, формування рішень, та впровадження взаємовигідних механізмів економічного стимулювання суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють підтримку програм і заходів із національно-патріотичного виховання;

– розробка стандартів процесів, показників та критеріїв оцінки вимірювання результатів національно-патріотичного виховання.

Активізація діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадських організацій у сфері національно-патріотичного виховання:

– координація діяльності органів виконавчої влади всіх рівнів, органів місцевого самоврядування, навчальних і культурно-просвітницьких закладів, громадських організацій;

– забезпечення проведення заходів національно-патріотичного спрямування, у тому числі приурочених державним святам;

– удосконалення системи підготовки та перепідготовки кадрів, що займаються питаннями національно-патріотичного виховання дітей та молоді;

– сприяння роботі установ національно-патріотичного спрямування та іншим організаціям, які здійснюють заходи з національно-патріотичного виховання;

– всебічне сприяння розвитку діяльності традиційних українських молодіжних організацій, які заборонялись і переслідувались окупаційними та радянським режимами, передусім українського пластового (скаутського) руху, що зберігся в українських громадах діаспори та відновив свою діяльність в Україні із здобуттям незалежності;

– сприяння розробленню та реалізації планів дій та програм із національно-патріотичного виховання місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування разом із інститутами громадянського суспільства, згідно з принципами та пріоритетними напрямками, визначеними у цій Концепції;

– державна підтримка народних промислів та суб'єктів підприємництва національно-патріотичного спрямування;

– моніторинг діяльності в напрямі національно-патріотичного виховання органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадських організацій, які задіяні у цій сфері;

– сприяння залученню національно-патріотичної активної молоді до діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

– сприяння соціальній реабілітації та адаптації учасників антитерористичної операції, всебічному долученню їх до процесів національно-патріотичного виховання;

– впровадження інноваційних підходів та технологій, що сприяють формуванню високої національно-патріотичної свідомості.

Інформаційне забезпечення сфери національно-патріотичного виховання:

– створення системи заходів із організаційної та фінансової підтримки засобів масової інформації, у тому числі популярних Інтернет-ресурсів громадських ініціатив, що беруть участь у поширенні та популяризації засад національно-патріотичного виховання;

– формування державного замовлення на виробництво продукції відповідної спрямованості організаціями культури, мистецтва та засобами масової інформації;

– організація у теле-, радіопрограмах і в пресі постійно діючих рубрик, що популяризують українську історію, мову та культуру, досвід роботи з національно-патріотичного виховання різних соціальних інституцій;

– поглиблення співпраці з представниками української діаспори в сфері національно-патріотичного виховання, зокрема щодо збереження і популяризації традиційних форм у формуванні української ідентичності, що збереглися в діаспорі в часи бездержавності України та актуальні сьогодні;

– посилення протидії викривленню та фальсифікації історії України, що передбачає розширення фактографічної бази історичних подій, публікацію нових архівних документів, військово-історичної літератури, мемуарів і довідкових посібників, серій книг національно-патріотичної спрямованості та організацію заходів по фіксації усної історії України;

– сприяння поширенню правдивої інформації про обставини збройної агресії Російської Федерації проти України, окупацію Кримського півострова, підтримку Російською Федерацією збройного конфлікту на Донбасі та намагання дестабілізувати ситуацію в інших регіонах України шляхом підтримки сепаратизму, тероризму, масових заворушень та інформаційних атак;

– попередження проявів дискредитації, профанації національно-патріотичних засад, ксенофобії, расової та етнічної нетерпимості в засобах масової інформації, творах науки, літератури і мистецтва;

– сприяння висвітленню позитивного вкладу представників етнокультурних менших України та громадян інших країн у боротьбу за державну незалежність і територіальну цілісність України, процес державотворення, українську наукову, духовно-культурну спадщину;

– сприяння розвитку творчого потенціалу журналістів, письменників, кінематографістів та представників інших мистецьких спеціальностей у сфері національно-патріотичного виховання.

Формування науково-теоретичних і методичних засад національно-патріотичного виховання:

– підвищення професійної кваліфікації та науково-методичне забезпечення державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, педагогів, вихователів, психологів, соціальних працівників та активістів громадянського суспільства з урахуванням завдань національно-патріотичного виховання;

– сприяння проведенню та організації науково-методичних конференцій, семінарів, нарад, засідань методичних об'єднань, круглих столів, тренінгів, підготовці та виданні наукових праць, науково-методичних, навчальних посібників і рекомендацій із питань національно-патріотичного виховання;

– налагодження контактів із міжнародними організаціями, проведення спільних міжнародних заходів та проектів із проблем національно-патріотичного виховання і громадянської освіти;

– включення проблематики національно-патріотичного виховання до дослідницьких програм та планів наукових і навчальних закладів;

– сприяння всебічному впровадженню законів України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті», «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»;

– підготовка та видання наукових праць, науково-методичних, навчальних посібників і рекомендацій для практичної роботи в сфері національно-патріотичного виховання;

– вивчення та узагальнення світового досвіду національно-патріотичного виховання особистості і громадянської освіти, адаптація і поширення успішних практик в Україні.

– Співпраця органів державної влади та органів місцевого самоврядування з громадськими об'єднаннями в напрямі національно-патріотичного виховання:

– залучення громадських організацій, інших громадських ініціатив та громадських активістів, використання їх досвіду і потенціалу в процесі національно-патріотичного виховання, згідно з принципами та пріоритетними напрямками, визначеними у цій Концепції;

– сприяння діяльності громадських організацій та реалізації заходів і програм, спрямованих на національно-патріотичне виховання, діяльність яких відповідає цій Концепції;

– організаційна та фінансова підтримка на конкурсній основі заходів і програм громадських організацій національно-патріотичного спрямування;

– сприяння роботі молодіжних центрів, клубів у сфері національно-патріотичного виховання;

– посилення громадського контролю за діяльністю органів виконавчої влади в сфері національно-патріотичного виховання;

– сприяння пошануванню громадськими ініціативами борців за державну незалежність і територіальну цілісність України, а також поіменному пошануванню пам'яті жертв окупаційних режимів, особливо жертв Голодомору

1932 – 1933 років і масових голодів 1921 – 1923 та 1946 – 1947 років, депортації кримсько-татарського народу та інших радянських репресій;

– широке залучення дитячих, молодіжних та інших громадських ініціатив до створення в музеях експозицій, присвячених боротьбі за незалежність та територіальну цілісність України;

– широке залучення до процесів національно-патріотичного виховання учасників антитерористичної операції;

– сприяння розвитку системи допризовної підготовки та військово-патріотичного виховання на основі традицій національно-визвольних змагань українців, захисту незалежності та територіальної цілісності України, євроатлантичної інтеграції;

– всебічне сприяння проведенню Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри "Сокіл" ("Джура");

– сприяння збільшенню ролі таборування в сфері національно-патріотичного виховання.

Функції державного координаційного центру міжсекторальної співпраці здійснюватиме орган, визначений Кабінетом Міністрів України.

Процес реалізації Програми передбачає здійснення комплексу експертно-аналітичних, організаційних, нормативно-правових, пілотних, впроваджувальних і підсумкових оціночних заходів.

Термін виконання Програми з 2016 по 2020 роки.

Очікувані результати виконання Програми

Виконання Програми забезпечить:

створення та розвиток ефективної системи національно-патріотичного виховання;

системні та узгоджені дії органів державної влади та органів місцевого самоврядування, спрямовані на відродження та впровадження національно-патріотичного виховання дітей і молоді;

формування та утвердження української громадянської ідентичності, патріотизму та національно-патріотичної свідомості населення України шляхом налагодження системної освітньої, виховної, інформаційної роботи, проведення заходів у регіонах країни за участі організацій, установ національно-патріотичного спрямування, громадських активістів, волонтерів;

розвиток інститутів громадянського суспільства національно-патріотичного спрямування, підвищення соціальної і громадянської активності дітей та молоді через їх участь у процесах державотворення та усвідомлення власної відповідальності за майбутнє України;

усвідомлення особистої відповідальності громадянами України за дотримання вимог Конституції та законів України, у тому числі щодо військового обов'язку, посилення спроможності протистояти зовнішнім і

внутрішнім загрозам та викликам; недопущення правопорушень та порушень норм суспільної моралі;

соціально-економічне, духовне та культурне зростання держави, підвищення її національної безпеки та обороноздатності, консолідацію українського суспільства навколо державотворчих процесів;

відродження та формування спільної історичної пам'яті, досягнення компліментарності поглядів на минуле різними соціальними, регіональними та етнічними групами;

збільшення на 20 відсотків чисельності молоді, залученої до процесу національно-патріотичного виховання;

підготовку виховників системи національно-патріотичного виховання;

створення щорічної моніторингової системи показників, які використовуються для визначення соціальної ефективності національно-патріотичного виховання.

Оцінка фінансових, матеріально-технічних, трудових ресурсів, необхідних для виконання Програми

Видатки на реалізацію Програми здійснюватимуться за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів та інших незаборонених законодавством джерел.

Обсяг видатків, необхідних для виконання Програми, визначається щороку під час складання проектів бюджетів на відповідний рік із урахуванням їх реальних можливостей.

Handwritten signature and stamp, likely indicating approval or completion of the document.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту розпорядження Кабінету Міністрів України
«Про схвалення Концепції Державної цільової соціальної програми
національно-патріотичного виховання на 2016 – 2020 роки

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на 2016 – 2020 роки» розроблено на виконання п. 1 доручення Прем'єр-міністра України від 29.10.2015 № 42198/1/1-15 до п. 1 ст. 2 Указу Президента України від 13.10.2015 № 580 «Про Стратегію національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016 – 2020 роки».

Унаслідок тривалого нехтування та неврегульованості питань щодо національно-патріотичного виховання в українському просторі сьогодні спостерігається низка негативних явищ, які створюють реальні й потенційні загрози національній безпеці у війсьній, гуманітарній, соціальній, економічній, внутрішньополітичній та інших сферах. Наявні проблеми мають комплексний характер і не можуть бути розв'язані на рівні окремих державних органів або адміністративно-територіальних одиниць. Їх усунення потребує збалансованої політики та поєднання діяльності держави й громадянського суспільства. Подальше нехтування проблемами лише сприятиме засиллю антиукраїнської пропаганди, продукуванню світоглядно-ціннісної дезорієнтації, диспропорціям мовної ситуації, поширенню сепаратистських настроїв, місцевих ідентичностей, що в нинішніх умовах є суттєвим викликом та може призвести до непоправних наслідків.

Тому перед Українською державою сьогодні стоїть завдання швидкого і якісного відродження національно-патріотичного виховання, що є частиною національної безпеки і обороноздатності держави, інструментом утвердження громадянської єдності на основі національно-патріотичних та демократичних цінностей. Одним із кроків на шляху реалізації зазначених завдань є прийняття проекту розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на 2016 – 2020 роки».

2. Мета і шляхи її досягнення

Метою прийняття акта є створення та розвиток загальнодержавної комплексної системи національно-патріотичного виховання на основі формування й утвердження принципів любові та гордості за власну державу, її історію, мову, культуру, науку, спорт, національних і загальнолюдських цінностей, усвідомлення громадянського обов'язку та зміцнення якостей патріота України як світоглядного чинника, спрямованого на розвиток успішної країни та забезпечення власного благополуччя в ній.

службою України, Державною прикордонною службою України, Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Державною службою України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, Державним комітетом телебачення і радіомовлення України, Українським інститутом національної пам'яті, Національною академією наук України, Національною академією педагогічних наук України, обласними та Київською міською державними адміністраціями, всеукраїнськими асоціаціями органів місцевого самоврядування. Проект акта потребує проведення правової експертизи Міністерством юстиції України.

6. Регіональний аспект

Проект акта не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць і не впливає на регіональний розвиток.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті акта відсутні положення, які містять ознаки дискримінації. Громадська антидискримінаційна експертиза не проводилася.

7. Запобігання корупції

У проекті акта відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Громадська антикорупційна експертиза не проводилася.

8. Громадське обговорення

Протягом квітня – грудня 2015 року проведено понад тридцять зустрічей із представниками інститутів громадянського суспільства, а також центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, державної установи «Державний інститут сімейної та молодіжної політики», під час яких опрацьовано проект акта. За результатами зустрічей ураховано висловлені пропозиції, зауваження та розроблено відповідний проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції Державної цільової соціальної програми національно-патріотичного виховання на 2016 – 2020 роки».

Проект акта розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства молоді та спорту України <http://dsmsu.gov.ua> для обговорення.

9. Позиція соціальних партнерів

Проект акта не стосується соціально-трудової сфери та прав інвалідів.

10. Оцінка регуляторного впливу

Проект акта не містить положень регуляторного характеру.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Реалізація проекту акта не має впливу на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Реалізація акта надасть змогу створити та розвивати ефективну систему національно-патріотичного виховання, консолідувати дії органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадськості, спрямовані на відродження та впровадження національно-патріотичного виховання дітей і молоді, формувати й утверджувати українську громадянську ідентичність, патріотизм та національно-патріотичну свідомість населення України.

Усвідомлення особистої відповідальності громадянами України за дотримання вимог Конституції та законів України, у тому числі щодо військового обов'язку, відродження та формування спільної історичної пам'яті, духовно-культурних цінностей сприятиме соціально-економічному, духовному та культурному росту держави, підвищенню рівня її національної безпеки, а також консолідації українського суспільства навколо державотворчих процесів.

Міністр молоді
та спорту України

Ігор ЖДАНОВ

28 січня 2016 року